

Laidiens: 13.07.2001., Nr. 108

Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumi Nr.314

Rīgā 2001.gada 10.jūlijā (prot. Nr.32, 23.§)

Obligātās nekaitīguma prasības pārtikai, kuras ražošanā izmanto ekstrahējošus šķīdinātājus

Izdoti saskaņā ar Pārtikas aprites uzraudzības likuma 4.panta otro daļu

1. Noteikumi nosaka obligātās nekaitīguma prasības pārtikai, kuras ražošanā izmanto ekstrahējošus šķīdinātājus, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīgumu cilvēka veselībai un dzīvībai.
2. Ekstrahējošs šķīdinātājs (turpmāk - šķīdinātājs) ir viela, kuru lieto ekstrakcijas procesā, sagatavojot vai apstrādājot pārtikas izejvielas, produktus vai to sastāvdaļas, un kuru pēc lietošanas atdala no pārtikas produkta, bet tehnoloģiski nav iespējams izvairīties no tās atlikuma pārtikas produktā.
3. Noteikumi attiecas uz ekstrahējošiem šķīdinātājiem, izņemot šķīdinātājus, kurus izmanto pārtikas piedevu, vitamīnu un minerālvielu ražošanā.
4. Pārtikas ražošanā atļauts izmantot šo noteikumu pielikumā minētos šķīdinātājus, ja tie atbilst šādām prasībām:
 - 4.1. tie nedrīkst saturēt ķīmiskas vielas cilvēkam toksiski bīstamā daudzumā;
 - 4.2. arsēna daudzums šķīdinātājā nedrīkst pārsniegt 1 mg/kg, svina daudzums - 1 mg/kg;
 - 4.3. uz šķīdinātāja iepakojuma marķējuma ir skaidri salasāma un nenodzešama šāda informācija:
 - 4.3.1. šķīdinātāja tirdzniecības nosaukums saskaņā ar šo noteikumu pielikumu;
 - 4.3.2. šķīdinātāja piemērotība izmantošanai pārtikas ražošanas ekstrakcijas procesā;
 - 4.3.3. ražošanas partija;
 - 4.3.4. ražotāja vai izplatītāja nosaukums un adrese;
 - 4.3.5. neto masa vai tilpums;
 - 4.3.6. īpaši glabāšanas vai lietošanas nosacījumi (ja tādi nepieciešami);
 - 4.3.7. ja šķīdinātājs ir ķīmiska viela, tā marķējumu papildus nosaka normatīvie akti par ķīmisko vielu marķēšanu;
 - 4.4. šķīdinātāja atlikums pārtikā nedrīkst pārsniegt šo noteikumu pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kā arī tas nedrīkst pasliktināt ar cilvēka maņu orgāniem uztveramās pārtikai piemētošās īpašības.
5. Par šķīdinātājiem pārtikas ražošanā atļauts izmantot arī dzeramo ūdeni (arī tādu, kam pievienotas vielas, kas regulē ūdens skābumu vai bāziskumu) un pārtikas produktus ar ekstrahējošām īpašībām.

Ministru prezidents A.BĒRZIŅŠ

Noteikumi stājas spēkā ar 2001.gada 14.jūliju.

Pielikums

Ministru kabineta

2001.gada 10.jūlija noteikumiem Nr.314

Pārtikas ražošanā atļautie ekstrahējošie šķīdinātāji un to maksimāli pieļaujamais atlikums pārtikā

1. Ekstrahējošie šķīdinātāji, kurus atļauts izmantot visos pārtikas ražošanas tehnoloģiskajos procesos:

1.1. acetons (acetona lietošana olīvu spiedpalieku eļļas attīrīšanā ir aizliegta);

1.2. butāns;

1.3. etanols;

1.4. etilacetāts;

1.5. oglekļa dioksīds;

1.6. propāns;

1.7. slāpekļa (I) oksīds.

2. Šķīdinātāji, kurus atļauts izmantot šādos tehnoloģiskos procesos, un šķīdinātāju maksimāli pieļaujamais atlikums pārtikā:

Nr.	Šķīdinātāja	Tehnoloģiskais process	Maksimāli pieļaujamais atlikums pārtikā
p.k.	tirdzniecības nosaukums		
2.1.	dihlormetāns	kofeīna, kairinošu vielu vai rūgtvielu atdalīšana no kafijas vai tējas	grauzdētā kafijā - 2 mg/kg tējā - 5 mg/kg
2.2.	etilmetilketons (n-heksāna saturs)	tauku un eļļu frakcionēšana	taukos vai eļļā -
	etilmetilketonā nedrīkst		5 mg/kg